

Arrest

nr. 229 929 van 6 december 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Frans Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 26 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 november 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat N. ZAMANI en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 22 oktober 2019 wordt verzoeker, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, door de grensinspectie te Zaventem aangetroffen zonder geldig reisdocument. Op dezelfde dag wordt hij vastgehouden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats en verzoekt hij om internationale bescherming. Op 18 november 2019 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing die op dezelfde dag aan verzoeker per drager wordt betekend.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Liberiaanse nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep Mano te behoren. U verklaarde geboren te zijn in het dorp Ganta, op 7 september 1990. Uw vader en moeder kwamen om tijdens de burgeroorlog, en u groeide op bij uw tante, genaamd Y. K. (...), in Monrovia. U woonde er samen met andere familieleden. U volgde lager en middelbaar onderwijs in Monrovia, en vatte in het jaar 2015 hogere studies aan. U ging strafrecht studeren, maar door incidenten in uw land van herkomst, waardoor u Liberia diende te ontvluchten in de maand oktober van het jaar 2019, kon u deze studies niet afronden. U heeft een relatie met H. P. (...), en u heeft met haar een zoon, A. S. (...). Zij verblijven nog steeds in Monrovia, Liberia.

In het jaar 2016 ontmoette u in Liberia een Nederlandse man die in de Verenigde Staten woonachtig is, genaamd W. B. (...). Hij zou u helpen om Liberia te verlaten, en vroeg daartoe uw documenten. Hij zou uw paspoort – dat is vervallen in het jaar 2016 – opnieuw laten aanmaken, en uw reis uit Liberia regelen. Hij keerde in het jaar 2016 echter terug naar de Verenigde Staten. U onderhield sindsdien wel telefonisch contact omtrent de regelingen voor uw vertrek. In het jaar 2017 had u een eerste keer problemen met de autoriteiten. Tijdens een studentenprotest werd u geslagen door de politie, en gearresteerd. Uw been werd gebroken door de slagen van de politie. U diende vier jaar in de gevangenis te blijven, maar door tussenkomst van mensenrechtenadvocaten, kon u vrij komen. In het jaar 2018 kwam u opnieuw in aanraking met de politie, en deze keer werd daarbij uw pols gebroken. U werd opnieuw gearresteerd, maar kon opnieuw vrij komen door de tussenkomst van mensenrechtenadvocaten. In de maand oktober van het jaar 2019 startten in Monrovia grote protesten van studenten uit de universiteit, middelbare en lagere school, omdat leerkrachten niet meer werden betaald. Opnieuw was u in de voorhoede van deze protesten, en werd u geslagen en gearresteerd. U werd in de gevangenis geplaatst, maar de personen die deelnamen aan de protesten, hebben de poorten opengebroken en u kon ontsnappen. Uw vriend, W. (...), was op dat moment in het land en u had in de gevangenis reeds telefonisch contact gehad. Hij had alles in orde gebracht voor uw reis. Na uw ontsnapping ging u naar zijn huis en u dook er drie dagen onder. Daarna ging u naar uw eigen huis om u voor te bereiden op uw reis. Op 21 oktober 2019 vertrok u uit Liberia per vliegtuig. Uw doel was de Verenigde Staten, alwaar u samen met W. (...) een zaak zou opstarten. Bij aankomst op de luchthaven van Zaventem, op 22 oktober 2019, vroeg W. (...) of u met hem wilde trouwen en zijn homopartner wilde zijn. U weigerde, waarop hij al uw documenten inhield, en ook 1500 dollar van u afnam. Daarna verdween hij. U contacteerde na zijn verdwijning de politie op de luchthaven, en u vroeg er internationale bescherming aan. U werd uiteindelijk in het gesloten centrum Caricole geplaatst, te Steenokkerzeel.

B. Motivering

Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Vooreerst, kunnen er ernstige vraagtekens worden geplaatst bij de wijze waarop u Liberia heeft verlaten, de [identiteits]documenten die u daarvoor heeft gebruikt en de persoon die u daarbij zou hebben geholpen.

Wat betreft uw verklaringen omtrent uw paspoort, is het danig weinig aannemelijk dat de heer W. (...) zo maar een paspoort voor u zou kunnen aanvragen op basis van uw vervallen paspoort, zonder dat u zelf aanwezig was tijdens de procedure. U verklaarde immers eerder een Liberiaans paspoort te hebben

gehad, dat in het jaar 2016 was vervallen (zie notities CGVS, p.3). In dit zelfde jaar – 2016 – ontmoette u de heer W. B. (...), een Nederlander, die u zou helpen om Liberia te verlaten. Hij zou voor u een paspoort laten aanmaken op basis van de gegevens in uw vervallen paspoort. U wilde immers niet zelf de procedure [voor het aanmaken van een paspoort] opnieuw starten, omdat – zo stelde u – u reeds in het systeem zat (zie notities CGVS, p.8). U wist niet of ze uw paspoort dan opnieuw hadden gescand of niet. Echter, kunnen de verklaringen over het bekomen van dit nieuwe paspoort enkel niet aannemelijk worden geacht. Dit op basis van informatie dat aan het administratieve dossier werd toegevoegd. Immers dient men in uw land van herkomst, namelijk Liberia, een paspoort online aan te vragen – u was hier eveneens van op de hoogte (zie notities CGVS, p.8) – maar dient men nadien, ter plaatse, vingerafdrukken en een pasfoto af te staan. Dat u stelde dat de heer W. (...) alles voor u heeft geregeld op basis van de gegevens van uw vorige paspoort, zonder dat u zelf enige stappen heeft ondernomen, is dan ook absoluut niet aannemelijk. Eveneens, wat betreft het visum dat in uw paspoort aanwezig was – u stelde immers dat u het visum niet heeft gezien, maar dat het er wel moet zijn (zie notities CGVS, p.9) – dient opgemerkt, dat uw verklaringen danig weinig overtuigen. U bleek immers voor het bekomen van dit visum niets te hebben gedaan. U wist niet eens voor welk land het visum was, u bent nooit naar een ambassade gegaan, en u heeft nooit enige papieren ondertekend (zie notities CGVS, p.9). Dat u geen enkele uitleg kan geven over het bekomen van een nieuw Liberiaans paspoort op basis van uw vorig, vervallen paspoort, en dat u geen enkele uitleg kan geven over het bekomen van het visum waarmee u naar België reisde, snijdt dan ook geen hout, en zodoende kan aan uw verklaringen hierover geen geloof worden gehecht. Sterker nog, ondanks het feit dat u volgens uw verklaringen uw vervallen paspoort had afgegeven om op basis van deze gegevens een nieuw aan te maken, dient opgemerkt dat de gegevens in uw [beweerdelijk] nieuwe paspoort, absoluut niet overeen komen met uw werkelijke gegevens, die waren neergeschreven in uw vervallen paspoort (zie notities CGVS, p.8). U stelde dat, nadat de heer W. (...) uw [nieuw] paspoort had geregeld, er een andere naam en geboortedatum opgetekend waren in het paspoort (zie notities CGVS, p.3 en p.8). Het paspoort werd immers afgegeven onder de naam “E. B. S. (...)” met geboortedatum “7 september 1992” (zie notities CGVS, p.3 en documenten, in het administratieve dossier), hetgeen niet overeenstemt met de naam en geboortedatum die u voor het CGVS heeft verklaard te hebben. Nochtans stelde u dat het een echt, geldig paspoort was (zie notities CGVS, p.8). Afgezien van het feit dat deze verklaringen op zich reeds weinig geloofwaardig zijn, dient opgemerkt, dat uw verklaringen voor de afwijkende gegevens in uw paspoort opnieuw danig bij de haren getrokken zijn. Immers, geconfronteerd met het feit dat de gegevens in uw [nieuw] paspoort, waarmee u naar België kwam, niet eens kloppen met uw werkelijke persoonsgegevens, terwijl u stelde dat ze waren overgenomen van het oude, vervallen paspoort, antwoordde u dat u [de naam] E. B. (...) moest gebruiken, omdat de letter “B” afkomstig is van zijn naam, namelijk B. (...) (zie notities CGVS, p.8). Gevraagd wat u bedoelde met het feit dat het “zijn naam” was, antwoordde u – danig verbazend – dat hij voor u ging zorgen en goed voor u ging zijn, en dat u niet weet of hij u misschien wilde adopteren. U stelde dat u niet wist om welke redenen hij uw naam heeft veranderd, maar dat u het nu beter weet aangezien u nu geschoold bent (zie notities CGVS, p.9). Het dient dan ook opgemerkt dat het geheel van bovenstaande vaststellingen de geloofwaardigheid van de door u geopperde vervolgingsfeiten ten stelligste ondergraaft. Dat u, als volwassen man die Liberia – beweerdelijk - dient te ontvluchten uit een gevaar voor zijn eigen leven, alles laat regelen door een vriend, zonder dat u enige controle heeft over het proces en het verkrijgen van uw eigen reis- en identiteitsdocumenten, en – bovendien – absoluut niet op de hoogte zou zijn van het feit dat deze vriend, W. B. (...), u zou willen adopteren, is dan ook danig verbijsterend, en zodoende kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen. U heeft ook geen enkel ander identiteitsdocument voorgelegd die een bewijs zou kunnen vormen van uw werkelijke identiteit.

Daarenboven, wat betreft deze vriend W. B. (...), maakt u uiteindelijk niet eens aannemelijk hem ooit te hebben ontmoet. U bleek dan ook bitter weinig over deze persoon te weten. Nochtans stelde u hem te hebben ontmoet in het jaar 2016 in Liberia (zie notities CGVS, p.6), en met hem contact te hebben gehouden wanneer hij zich terug in de Verenigde Staten bevond (zie notities CGVS, p.7). Aldus, is deze persoon reeds drie jaar uw vriend, zodat redelijkerwijs kan worden verwacht dat u enige kennis zou hebben van zijn werksituatie en familiale situatie. U zei immers steeds dat hij zakenman was (zie notities CGVS, p.3 en p.6-7), die u naar de Verenigde Staten zou brengen onder het mom van een zakenreis (zie notities CGVS, p.3). Echter, bleek u absoluut niet op de hoogte van de zaken waarmee de heer W. (...) zich bezig hield. Gevraagd om welke redenen hij zich in Liberia bevond op het moment dat u hem ontmoette, antwoordde u dat hij op vakantie was, omdat hij zakenman was, en elke drie jaar op vakantie kwam (zie notities CGVS, p.6). Gevraagd welke zaken hij deed antwoordde u – danig verbazend, dat hij dat niet heeft vermeld of gespecificeerd. U zei dat u vanaf het begin niet wist wat hij deed, en u herhaalde dat u het [ook nu] niet weet. Echter, blijken uw verklaringen absoluut weinig geloofwaardig, gezien u eveneens stelde dat hij voor u een zaak ging openen in het land van uw

uiteindelijke bestemming, om samen zaken te doen (zie notities CGVS, p.3). Dat u op geen enkele manier zou spreken over deze zaken, en dat de heer W. (...) de aard van zijn werk op geen enkel moment zou hebben aangehaald, is dan ook danig weinig geloofwaardig. Geconfronteerd met het feit dat u hem al drie jaar kent, en gevraagd of u dan niet over zijn werk heeft gepraat, antwoordde u ontkennend en zei u dat u enkel over uzelf had uitgelegd, maar hij [W. (...)] niets over zichzelf uitlegde. Het enige waarover u met hem bleek te praten is uw situatie en de manier waarop hij u kon helpen om Liberia te verlaten (zie notities CGVS, p.7). U wist niet om welke redenen hij u wilde helpen, en u heeft nooit met hem gesproken over een mogelijke terugbetaling voor de hulp (zie notities CGVS, p.11). Het enige wat u – zeer weinig aannemelijk – kan verklaren is dat de heer W. (...) u tijdens uw verblijf op de luchthaven van Zaventem – alwaar u meer dan zeven uur diende te wachten voor een volgende vlucht (zie notities CGVS, p.3) - meenam naar de toiletten en u aldaar voorstelde om zijn vriendin te zijn en hem te huwen (zie notities CGVS, p.3, p.6, en p.11). U weigerde en daarop besliste hij uw identiteitsdocumenten [paspoort] niet terug te geven, zelfs al bood u hem 1500 dollar aan (zie notities CGVS, p.3). Uiteindelijk liet hij u achter op de luchthaven van Zaventem. Dat u dergelijk weinig informatie heeft over uw vriend W. (...), en zijn bezigheden in zijn land van herkomst, terwijl u aan de andere kant stelde dat u reeds drie jaar goed bevriend was en dat hij u ging helpen om Liberia te verlaten, is dan ook danig weinig aannemelijk, en doet enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid deze persoon ooit te hebben ontmoet, en via zijn hulp Liberia te hebben verlaten. Daaruit volgt dat ook het gebeurde op de luchthaven van Zaventem als niet geloofwaardig kan worden beschouwd. Uit het geheel van bovenstaande verwarrende, onsamenhangende en weinig geloofwaardige verklaringen, kan enkel worden vastgesteld dat u heeft gepoogd om de Belgische autoriteiten moedwillig te misleiden.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen komt immers naar voor dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw vriend W. (...), en aan uw verklaringen omtrent het aanmaken van uw paspoort en visum, en bijgevolg kan enkel worden aangenomen dat u met uw eigen, geldig Liberiaans paspoort – waarvan er zich een kopie in het administratieve dossier bevindt - naar België heeft gereisd. Dat u zo maar uit Liberia zou kunnen reizen met uw eigen paspoort en visum, verstrekt door de Liberiaanse overheid, terwijl u beweerde dat u door deze zelfde overheid zou worden gezocht, is dan ook danig weinig aannemelijk, en doet ernstig afbreuk aan de door u geopperde vervolging die u in Liberia zou hebben ondergaan, of zou ondergaan bij terugkeer naar Liberia.

Verder, kan uit uw verklaringen bezwaarlijk worden afgeleid dat uw activiteiten in Liberia getuigen van een effectief en expliciet politiek engagement, en u geeft dan ook geen enkele blijk van het feit dat u persoonlijk werd gevisieerd door de Liberiaanse autoriteiten.

Wat betreft uw activiteiten dient het hierna volgende opgemerkt. U stelde dat u woordvoerder en public relation-manager was van uw categorie van het Student Council Government (zie notities CGVS, p.14-15). Dit is een instelling die in elke universiteit aanwezig is. Ze is opgedeeld in drie delen. U deed lobbywerk in het voordeel van armere studenten om beurzen te bekomen, en u deed ook de vertaling van de grieven die in het Council werden besproken naar de media toe (zie notities CGVS, p.3). U was de link naar de buitenwereld (zie notities CGVS, p.15). Daartoe deed u veel interviews met kranten en radiostations, namelijk bijna wekelijks (zie notities CGVS, p.16). U was echter danig vaag over uw effectief politiek engagement. Zo zei u aan de ene kant het de Student Unification Party (SUP) te steunen, en dat u zich tijdens uw studies met organisatie en politiek leiderschap bezig hield (zie notities CGVS, p.14), om niet veel later tijdens het persoonlijk onderhoud te stellen dat uw categorie binnen het SCG geen echte oppositie is en dat u niet kan deelnemen aan de stemming bij verkiezingen, omdat u een getuige van Jehova bent (zie notities CGVS, p.15). Uiteindelijk stelde u geen interesse te hebben in oppositie omdat u niet kan stemmen (zie notities CGVS, p.23). U was buiten het SCG geen lid geweest van een politieke partij, en deed alles enkel voor de school. U heeft dan ook nooit meegeholpen met het organiseren van een protest tegen de regering – klein of groot – (zie notities CGVS, p.20 en p.24), en u stelde enkel uw steun te betuigen, en een oproep te doen aan de studenten om deel te nemen, via de media (zie notities CGVS, p.20). Uit deze verklaringen kan dan ook worden afgeleid dat u niet kan worden gezien als een politiek leider met een hoog profiel, die een zichtbare en effectieve oppositie voerde tegen de huidige Liberiaanse overheid. Bovendien, dient opgemerkt dat u niet alleen deelnam aan protesten tegen de huidige regering, maar ook deelnam aan protesten in het jaar 2017, wanneer de huidige president nog niet aan de macht was (zie notities CGVS, p.3, en informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). In dat opzicht, kan opnieuw enkel worden vastgesteld dat uw tegenstand tegen regeringsmaatregelen niet te maken hebben met een duidelijke politieke tegenstand tegen de huidige regering, en zijn president, Weah. Volledigheidshalve dient ook opgemerkt dat na een grondig onderzoek door onze informatiediensten, over u en uw activiteiten geen enkel bericht in de media werd teruggevonden, dit in tegenstelling tot uw beweringen wekelijks interviews af te leggen voor kranten of

radiostations. Er kan dan ook niet worden ingezien om welke redenen de Liberiaanse autoriteiten geïnteresseerd zouden zijn in het vervolgen van een woordvoerder van een bestaande studenteninstelling aan een privé-universiteit in Monrovia, die op geen enkele manier een uitdaging vormt voor het huidige regime.

Daarenboven, kan ook uit uw verklaringen over de door u geopperde gebeurtenissen in Liberia, worden afgeleid dat u geenszins persoonlijk geïnteresseerd werd door de Liberiaanse autoriteiten, en u kan dan ook niet aannemelijk maken dat u in uw hoofde een individuele vrees kan worden aangenomen. U verklaarde drie maal te zijn gearresteerd door de Liberiaanse politie omdat u deelnam aan optochten en protestmarsen (zie notities CGVS, p.3). Tijdens deze protesten raakten burgers slaags met de politie, en u heeft tijdens deze protesten verschillende verwondingen opgelopen. Nadat u werd gearresteerd, werd u steeds na korte tijd vrijgelaten door tussenkomst van mensenrechtenadvocaten (zie notities CGVS, p.19-20). Echter, de derde keer dat u was gearresteerd en opgesloten, werd de gevangenis door een woedende menigte opengebroken, en kon u op die manier ontsnappen (zie notities CGVS, p.3 en p.18). Er dient echter opgemerkt dat u steeds werd gearresteerd in het kader van protestmarsen die gewelddadig werden. Zo stelde u meermaals slaags te zijn geraakt met de politie, en zelfs door hen te zijn verwond (zie notities CGVS, p.3, p.16-17, p.19).

U was echter nooit de enige die slaags raakte met de politie en u was nooit de enige die werd gearresteerd. Zo stelde u meermaals dat er heel veel personen gearresteerd werden tijdens deze protesten. De eerste keer dat u werd gearresteerd, in het jaar 2017, was u immers gearresteerd samen met 400 andere personen (zie notities CGVS, p.20), u stelde dat er zeer veel gearresteerden waren de tweede keer dat u werd opgepakt (zie notities CGVS, p.22), en dat er meer dan 100 personen deelnamen aan de protesten in de maand oktober van het jaar 2019, het protest waarbij u een laatste keer werd gearresteerd (zie notities CGVS, p.23). U stelde dat deze personen samen met u gearresteerd werden. U werd echter nooit voor de rechtbank geleid, of op een andere manier veroordeeld (zie notities CGVS, p.21 en p.23). Er dient dan ook opgemerkt dat uw arrestaties steeds in het kader gebeurde van [gewelddadige] optochten en protesten, en dat u telkens samen met anderen werd gearresteerd, en uit uw verklaringen kan dan ook niet worden afgeleid dat u persoonlijk door de Liberiaanse autoriteiten werd geïnteresseerd.

Daarenboven dient opgemerkt dat, hoewel u oppert meermaals te zijn gearresteerd – waarbij u de eerste keer gedurende 2 maanden in de gevangenis zou hebben gezeten (zie notities CGVS, p. 3), en de tweede keer gedurende 1 week in de gevangenis zou hebben gezeten (zie notities CGVS, p. 22) – u bij uw eerste twee arrestaties zou zijn vrijgekomen middels bemiddeling van een mensenrechtenadvocaat (zie notities CGVS, p. 3 en 22). Gegeven deze verklaringen, is het evenwel geenszins onredelijk te verwachten dat u enig document zou neerleggen ter staving van deze beweringen [zoals politiedocumenten die uw arrestatie en/of vrijlating bevestigen, dan wel gegevens over uw zaak vanwege de advocaat die uw vrijlating bekwam]. De vaststelling dat u hieromtrent helemaal niets neerlegt, schaadt de geloofwaardigheid van uw verklaringen in deze.

Ten slotte, is het überhaupt niet geloofwaardig dat de Liberiaanse overheid nog steeds naar u op zoek zou zijn in Liberia. U bent immers absoluut niet in staat op een duidelijke en concrete manier aan te geven wie u zou zoeken, en uw verklaringen hierover zijn danig vaag. U stelde dat u op heden nog steeds contact heeft met uw vriendin H. (...) in Liberia (zie notities CGVS, p.13). Zij stelde dat ze al twee keer naar uw huis zijn gekomen om te kijken of u daar was en dat ze de hele tijd vragen stellen aan haar. Deze mensen zijn in gewone kleren, dus uw vriendin wist niet of ze van de politie waren of niet. Gevraagd wie u komt zoeken in uw huis, zei u opnieuw – danig onduidelijk – dat ze er altijd gaan, dat er veel mensen komen en dat ze [H. (...)] het verschil niet kan zeggen tussen de mensen. Ze hebben soms geen uniform aan, en ze komen als vrienden, klasgenoten, of familieleden. Soms komen ze ook als politie. U stelde dat ze u kunnen opsporen via uw vrienden, en aangezien uw vriendin niet al uw vrienden kent, weet ze niet goed wie er daar gaat. Gevraagd of zij dan geen namen vraagt aan de mensen die u komen zoeken, antwoordde u dat ze enkel kan zeggen dat er mensen komen, en dat ze bezorgd is. Nogmaals gevraagd of zij dan geen namen vraagt van mensen die u komen zoeken of naar u vragen, antwoordde u ontkennend, en zei u dat ze geen namen heeft gezegd en dat ze hun namen niet zeggen, en u herhaalde dat zij niet weet of ze van de politie zijn (zie notities CGVS, p.14). Echter, indien u werkelijk op ernstige wijze zou worden vervolgd in uw land van herkomst, namelijk Liberia, dan kan redelijkerwijs worden verwacht dat u wel degelijk op een meer uitgebreide manier zou kunnen uiteenzetten wie naar u zoekt in Liberia, en op welke manier zij dat zouden doen. Dat u op geen enkele manier meer details zou kunnen over de personen die u zoeken, of de manier waarop ze dat doen, is absoluut niet aannemelijk.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, of dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

Wat betreft het medisch rapport omtrent uw verwondingen (zie notities CGVS, p. 19), dient opgemerkt, dat dit rapport bovenstaande vaststellingen niet weet te wijzigen. Er wordt immers niet in vraag gesteld dat u deelnam aan protesten in Liberia, en daarbij verwond zou zijn geraakt. Echter, wordt geen geloof gehecht aan het feit dat u als leidersfiguur optrad tijdens deze protesten, en dat u om die reden persoonlijk geïdendeerd werd door de Liberiaanse autoriteiten.

Wat betreft de door u doorgestuurde foto's van de protesten in de hoofdstad Monrovia, dient opgemerkt, dat u zelf nergens op deze foto's te bemerken bent, en dat deze foto's dus geen meerwaarde vormen, of geen andere kijk op de gedane vaststellingen kan bieden. Deze foto's tonen enkel de protesten in de hoofdstad Monrovia, en nergens uit de foto's komt naar voren dat u daarbij een prominente rol heeft gespeeld, of dat u zelfs heeft deelgenomen aan deze optochten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4, § 2, b), en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 33 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsplicht.

Na een kort theoretisch betoog over de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwisting (hierna: de Raad) stelt verzoeker dat zijn vrees om door de Liberiaanse overheid gearresteerd en veroordeeld te worden duidelijk blijkt uit zijn verklaringen en uit objectieve nieuwsberichtgevingen over de huidige politieke situatie van Liberia – en meer bepaald over studentenprotesten in Liberia – die hij vervolgens citeert. Deze bronnen bevestigen volgens verzoeker de informatie die hij tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) over de actuele situatie in Liberia had aangegeven en tonen volgens verzoeker zijn reële vrees en het risico om bij terugkeer naar Liberia het slachtoffer te worden van een onmenselijke behandeling aan.

Daarna betoogt verzoeker als volgt:

"7.2. Verzoeker wenst verder eveneens op te merken dat Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29.07.1991) en artikel 62 Vreemdelingenwet werden geschonden.

Voormelde wetgeving vermeldt dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn. D.w.z. draagkrachtig en deugdelijk.

Het CGVS heeft geen rekening gehouden met alle elementen die werden aangehaald door verzoeker. De motivering van de bestreden beslissing is dan ook niet correct. Zo werd door verzoeker duidelijk gesteld tijdens het gehoor dat hij zijn vriend W. (...) sedert 2016 kent. Verzoeker leerde W. (...) kennen in 2016 wanneer hij in Liberia op vakantie was. Verzoeker heeft in 2016 W. (...) een aantal keren gezien, aangezien W. (...) op dat ogenblik tweemaal weken op vakantie was in Liberia. W. (...) keerde terug naar Liberia in augustus 2019. Verzoeker heeft dan iets meer tijd met W. (...) doorgebracht, nl. van augustus 2019 tot en met 22 oktober 2019.

Verzoeker was in 2019 bovendien ook zeer druk bezig met het studentenprotest en ondervond hierdoor problemen met de Liberiaanse overheid. W. (...) stelde net in deze periode aan verzoeker voor om hem te helpen uit Liberia te vluchten. Gelet op de problemen die verzoeker heeft gekend op dat ogenblik met de Liberiaanse overheid kon hij uiteraard de hulp van W. (...) niet afwijzen en/of in vraagstellen. Verzoeker achtte de hulp die door W. (...) werd aangeboden de beste opportuniteit die hij op dat ogenblik kon krijgen, aangezien hij riskeerde opgepakt en gevangen. Er dient te worden opgemerkt dat verzoeker de laatste keer uit de gevangenis was ontsnapt, doordat de personen die deelnamen aan het protest de gevangenispoorten hadden opengebroken. Verzoeker vreesde dan ook terecht dat hij riskeerde opgepakt en gevangen te worden genomen door de Liberiaanse overheid.

Het is dan ook niet correct als de bestreden beslissing door het CGVS wordt gemotiveerd door het hiernavolgende te stellen:

“Daarenboven, wat betreft deze vriend W. B. (...), maakt u uiteindelijk niet eens aannemelijk hem ooit te hebben ontmoet. U bleek dan ook bitter weinig over deze persoon te weten. Nochtans stelde u hem te hebben ontmoet in het jaar 2016 in Liberia (zie notities CGVS, p.6), en met hem contact te hebben gehouden wanneer hij zich terug in de Verenigde Staten bevond (zie notities CGVS, p.7). Aldus, is deze persoon reeds drie jaar uw vriend, zodat redelijkerwijs kan worden verwacht dat u enige kennis zou hebben van zijn werksituatie”

Hoewel verzoeker herhaaldelijk tijdens zijn interview heeft gezegd dat W. (...) niet in Liberia woont en hij daar enkel op vakantie komt. Verzoeker heeft W. (...) eerst keer in 2016 ontmoet gedurende tweemaal weken en tweede keer in augustus 2019. Hieruit kan dus geenszins worden afgeleid dat verzoeker W. (...) al drie jaar kende en dus niet aannemelijk is dat verzoeker niet veel over W. (...) kon informeren.

Uit de gehoornota blijkt duidelijk dat verzoeker heeft aangegeven dat hij W. (...) niet heel goed kende en hij dus ook niet veel informatie kon geven over hem. Het feit dat hij werd geholpen door deze persoon was dan ook omdat W. (...) bijbedoelingen had en verzoeker dit pas te weten kwam wanneer hij in de transitzone was in de luchthaven van Zaventem. W. (...) heeft pas dan zijn liefde verklaard aan verzoeker en hem gevraagd met hem te trouwen. Dat verzoeker dit niet heeft zien aankomen kan hoogstens worden gesteld dat verzoeker naïef is geweest, doch kan hieruit geenszins worden afgeleid dat het hele asielrelaas van verzoeker bijgevolg ongeloofwaardig is.

Het CGVS stelt verder eveneens dat hij niet geloofwaardig acht dat W. (...) het paspoort van verzoeker heeft hernieuwd zonder tussenkomst van verzoeker zelf. Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat het paspoort zeer gemakkelijk zou kunnen worden hernieuwd in Liberia middels corruptie in het land. Dit werd dan ook door verzoeker medegedeeld tijdens het gehoor. Verzoeker deelde uitdrukkelijk het hiernavolgende mee (zie gehoor d.d. 6.11.2019 p. 8):

“(…)”

Uit voormelde verklaringen van verzoeker blijkt duidelijk dat verzoeker wel degelijk op de hoogte was van de procedure voor het bekomen/hernieuw van het paspoort, maar dat hij duidelijk aangaf dat zijn paspoort middels corruptie werd bekomen. Het CGVS geeft met de motivering van de bestreden beslissing weliswaar een heel andere indruk aangaande kennis van verzoeker desbetreffende. Zo motiveerde het CGVS de bestreden beslissing als volgt (zie stuk 1 bestreden beslissing p.2):

“Immers dient men in uw land van herkomst, namelijk Liberia, een paspoort online aan te vragen – u was hier eveneens van op de hoogte (zie notities CGVS, p.8) – maar dient men nadien, ter plaatse, vingerafdrukken en een pasfoto af te staan. Dat u stelde dat de heer W. (...) alles voor u heeft geregeld op basis van de gegevens van uw vorige paspoort, zonder dat u zelf enige stappen heeft ondernomen, is dan ook absoluut niet aannemelijk.”

Uit de verklaringen van verzoeker blijkt duidelijk dat verzoeker uitdrukkelijk heeft medegedeeld dat het paspoort inderdaad normaliter dient te worden afgehaald door vingerafdrukken ter plaatse te geven, maar dat deze normale procedure niet werd gevolgd. Het CGVS laat door de motivering van de

bestreden beslissing blijken dat verzoeker wist dat hij zijn paspoort online kon aanvragen, maar anderzijds niet kon en/of heeft aangegeven dat er ook vingerafdrukken nodig zou zijn bij het afhalen van het paspoort. Hoewel verzoeker uitdrukkelijk heeft medegedeeld tijdens zijn gehoor van d.d. 6 november 2019 dat normaliter bij het afhalen van het paspoort ook vingerafdrukken ter plaatse dient te worden afgegeven, maar dat dit alles niet werd gevolgd als er geld zou worden gegeven (zie supra gehoor d.d. 6 november 2019 p.8).

Verder, dient helaas te worden vastgesteld dat het CGVS geen grondig onderzoek heeft gevoerd in het onderhavige dossier. Zo blijkt duidelijk uit de objectieve nieuwsberichtgevingen dat er steeds heel veel corruptie heerst in Liberia, doch werd dit niet nader onderzocht door het CGVS."

Verzoeker geeft een grafiek weer van Worlddata over corruptie in Liberia en citeert ten slotte uit een nieuwsbericht van Daily Observer waaruit volgens hem duidelijk blijkt dat de corruptie in Liberia is toegenomen, zodat zijn verklaringen niet als ongeloofwaardig kunnen worden afgedaan.

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden recente nieuwsberichten over studentenprotesten in Liberia en over corruptie in Liberia als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 2 december 2019 brengt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota bij samen met informatie over het verkrijgen van Liberiaanse paspoorten.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Juridisch kader voor het onderzoek van de gegrondheid van het beroep

2.3.1.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU). Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.1.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM en artikel 33 van het Verdrag van Genève worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in. Het middel is in deze mate niet-ontvankelijk.

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat hij er niet in geslaagd is om zijn vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken, nu (i) er ernstige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de wijze waarop hij Liberia heeft verlaten, de (identiteits) documenten die hij daarvoor heeft gebruikt en de persoon die hem daarbij zou hebben geholpen, zodat kan worden aangenomen dat hij met zijn eigen, geldig Liberiaans paspoort naar België gereisd heeft, nu (ii) uit zijn verklaringen bezwaarlijk kan worden afgeleid dat zijn activiteiten in Liberia getuigen van een effectief en expliciet politiek engagement en hij bijgevolg geen enkele blijk geeft van het feit dat hij persoonlijk werd gevisieerd door de Liberiaanse autoriteiten, nu (iii) hij absoluut niet in staat is om op een duidelijke en concrete manier aan te geven wie hem zou zoeken en zijn verklaringen hierover danig vaag zijn, zodat het *überhaupt* niet geloofwaardig is dat de Liberiaanse overheid nog steeds naar hem op zoek zou zijn in Liberia, en nu (iv) het medisch rapport omtrent zijn verwondingen en de foto's van de protesten in de hoofdstad Monrovia de bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (*cf.* RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Het middel kan in deze mate niet worden aangenomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst stelt ook de Raad zich vragen bij de wijze waarop verzoeker Liberia heeft verlaten, de documenten die verzoeker daarvoor heeft gebruikt en de persoon die verzoeker daarbij zou hebben geholpen. Zo legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over het paspoort waarmee hij naar België

is gereisd. Hij verklaarde immers bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij met een vals Liberiaans paspoort reisde (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 9, verklaring DVZ, p. 10, vraag nr. 23), terwijl hij bij het CGVS de vraag of het een echt, geldig paspoort was, bevestigend beantwoordde (adm. doss., stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Door thans in het verzoekschrift te stellen dat hij duidelijk had aangegeven dat hij zijn paspoort via corruptie had bekomen en dat er veel corruptie is in Liberia, doet verzoeker geen afbreuk aan deze vaststelling. Het hoeft geen betoog dat het louter volharden in een versie van de beweerde feiten, de vastgestelde tegenstrijdigheid niet opheft. Daarbij komt dat het de Raad weinig aannemelijk voorkomt dat voor het bekomen van het nieuwe – al dan niet valse – paspoort een andere naam en een andere geboortedatum werden opgegeven, temeer nu dit nieuwe paspoort zou zijn geregeld op basis van de gegevens van verzoekers vorige paspoort. Verzoeker biedt hiervoor geen toereikende verklaring. Verzoeker verklaarde dat ze deze naam moesten gebruiken omdat dit een gedeelte van de naam bevat van zijn “vriend” die voor hem het nieuwe paspoort regelde en dat deze voor hem ging zorgen en goed voor hem zou zijn, doch de Raad ziet niet in hoe dit verklaart dat niet verzoekers “echte” naam op het nieuwe paspoort prijkt, laat staan zijn “echte” geboortedatum. Bovendien stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij de persoon die voor hem zijn nieuwe paspoort geregeld zou hebben en dat uiteindelijk ook van hem zou hebben afgenomen daadwerkelijk ontmoet heeft. Hij licht dit als volgt toe in de bestreden beslissing:

“U bleek dan ook bitter weinig over deze persoon te weten. Nochtans stelde u hem te hebben ontmoet in het jaar 2016 in Liberia (zie notities CGVS, p.6), en met hem contact te hebben gehouden wanneer hij zich terug in de Verenigde Staten bevond (zie notities CGVS, p.7). Aldus, is deze persoon reeds drie jaar uw vriend, zodat redelijkerwijs kan worden verwacht dat u enige kennis zou hebben van zijn werksituatie en familiale situatie. U zei immers steeds dat hij zakenman was (zie notities CGVS, p.3 en p.6-7), die u naar de Verenigde Staten zou brengen onder het mom van een zakenreis (zie notities CGVS, p.3). Echter, bleek u absoluut niet op de hoogte van de zaken waarmee de heer W. (...) zich bezig hield. Gevraagd om welke redenen hij zich in Liberia bevond op het moment dat u hem ontmoette, antwoordde u dat hij op vakantie was, omdat hij zakenman was, en elke drie jaar op vakantie kwam (zie notities CGVS, p.6). Gevraagd welke zaken hij deed antwoordde u – danig verbazend, dat hij dat niet heeft vermeld of gespecificeerd. U zei dat u vanaf het begin niet wist wat hij deed, en u herhaalde dat u het [ook nu] niet weet. Echter, blijken uw verklaringen absoluut weinig geloofwaardig, gezien u eveneens stelde dat hij voor u een zaak ging openen in het land van uw uiteindelijke bestemming, om samen zaken te doen (zie notities CGVS, p.3). Dat u op geen enkele manier zou spreken over deze zaken, en dat de heer W. (...) de aard van zijn werk op geen enkel moment zou hebben aangehaald, is dan ook danig weinig geloofwaardig. Geconfronteerd met het feit dat u hem al drie jaar kent, en gevraagd of u dan niet over zijn werk heeft gepraat, antwoordde u ontkennend en zei u dat u enkel over uzelf had uitgelegd, maar hij [W. (...)] niets over zichzelf uitlegde. Het enige waarover u met hem bleek te praten is uw situatie en de manier waarop hij u kon helpen om Liberia te verlaten (zie notities CGVS, p.7). U wist niet om welke redenen hij u wilde helpen, en u heeft nooit met hem gesproken over een mogelijke terugbetaling voor de hulp (zie notities CGVS, p.11). Het enige wat u – zeer weinig aannemelijk – kan verklaren is dat de heer W. (...) u tijdens uw verblijf op de luchthaven van Zaventem – alwaar u meer dan zeven uur diende te wachten voor een volgende vlucht (zie notities CGVS, p.3) - meenam naar de toiletten en u aldaar voorstelde om zijn vriendin te zijn en hem te huwen (zie notities CGVS, p.3, p.6, en p.11). U weigerde en daarop besliste hij uw identiteitsdocumenten [paspoort] niet terug te geven, zelfs al bood u hem 1500 dollar aan (zie notities CGVS, p.3). Uiteindelijk liet hij u achter op de luchthaven van Zaventem. Dat u dergelijk weinig informatie heeft over uw vriend W. (...), en zijn bezigheden in zijn land van herkomst, terwijl u aan de andere kant stelde dat u reeds drie jaar goed bevriend was en dat hij u ging helpen om Liberia te verlaten, is dan ook danig weinig aannemelijk, en doet enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid deze persoon ooit te hebben ontmoet, en via zijn hulp Liberia te hebben verlaten. Daaruit volgt dat ook het gebeurde op de luchthaven van Zaventem als niet geloofwaardig kan worden beschouwd. Uit het geheel van bovenstaande verwarrende, onsamenhangende en weinig geloofwaardige verklaringen, kan enkel worden vastgesteld dat u heeft gepoogd om de Belgische autoriteiten moedwillig te misleiden.

Door in het verzoekschrift op te werpen dat deze persoon niet in Liberia woont en er enkel op vakantie komt, en dat hij hem in de drie jaar dat hij hem kende slechts drie keer had ontmoet, beperkt verzoeker zich tot het minimaliseren en vergoelijken van zijn gebrekkige kennis, zonder de voorgaande vaststellingen *in concreto* te ontkrachten of te weerleggen. Ook de Raad acht het niet aannemelijk dat verzoeker van deze zakenman die voor hem een zaak zou openen niet weet met wat voor zaken deze zich bezig hield en wat voor soort zaak hij voor verzoeker wilde openen.

Gelet op al het voorgaande en op het gegeven dat verzoeker geen enkel stavingstuk kan voorleggen van zijn relatie met de persoon die hem een nieuw paspoort zou hebben bezorgd, noch van zijn verklaringen over zijn vertrek uit zijn land van herkomst, toont verzoeker niet aan dat hij met een vals paspoort naar België is gekomen en dat het paspoort waarvan zich een fotokopie in het administratief dossier bevindt een vals paspoort zou zijn. Aldus lijkt het erop dat verzoeker gepoogd heeft de Belgische autoriteiten te misleiden over zijn identiteit en over de wijze dat hij Liberia heeft verlaten. De omstandigheid dat verzoeker vermoedelijk met een geldig paspoort naar België is kunnen reizen, ondermijnt zijn algemene geloofwaardigheid, evenals zijn vrees om door de Liberiaanse autoriteiten te worden vervolgd.

Dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vrees om door de Liberiaanse autoriteiten persoonlijk te worden vervolgd, blijkt eens te meer uit de volgende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing:

“Verder, kan uit uw verklaringen bezwaarlijk worden afgeleid dat uw activiteiten in Liberia getuigen van een effectief en expliciet politiek engagement, en u geeft dan ook geen enkele blijk van het feit dat u persoonlijk werd geïnterviewd door de Liberiaanse autoriteiten.

Wat betreft uw activiteiten dient het hierna volgende opgemerkt. U stelde dat u woordvoerder en public relation-manager was van uw categorie van het Student Council Government (zie notities CGVS, p.14-15). Dit is een instelling die in elke universiteit aanwezig is. Ze is opgedeeld in drie delen. U deed lobbywerk in het voordeel van armere studenten om beurzen te bekomen, en u deed ook de vertaling van de grieven die in het Council werden besproken naar de media toe (zie notities CGVS, p.3). U was de link naar de buitenwereld (zie notities CGVS, p.15). Daartoe deed u veel interviews met kranten en radiostations, namelijk bijna wekelijks (zie notities CGVS, p.16). U was echter danig vaag over uw effectief politiek engagement. Zo zei u aan de ene kant het de Student Unification Party (SUP) te steunen, en dat u zich tijdens uw studies met organisatie en politiek leiderschap bezig hield (zie notities CGVS, p.14), om niet veel later tijdens het persoonlijk onderhoud te stellen dat uw categorie binnen het SCG geen echte oppositie is en dat u niet kan deelnemen aan de stemming bij verkiezingen, omdat u een getuige van Jehova bent (zie notities CGVS, p.15). Uiteindelijk stelde u geen interesse te hebben in oppositie omdat u niet kan stemmen (zie notities CGVS, p.23). U was buiten het SCG geen lid geweest van een politieke partij, en deed alles enkel voor de school. U heeft dan ook nooit meegeholpen met het organiseren van een protest tegen de regering – klein of groot – (zie notities CGVS, p.20 en p.24), en u stelde enkel uw steun te betuigen, en een oproep te doen aan de studenten om deel te nemen, via de media (zie notities CGVS, p.20). Uit deze verklaringen kan dan ook worden afgeleid dat u niet kan worden gezien als een politiek leider met een hoog profiel, die een zichtbare en effectieve oppositie voerde tegen de huidige Liberiaanse overheid. Bovendien, dient opgemerkt dat u niet alleen deelnam aan protesten tegen de huidige regering, maar ook deelnam aan protesten in het jaar 2017, wanneer de huidige president nog niet aan de macht was (zie notities CGVS, p.3, en informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). In dat opzicht, kan opnieuw enkel worden vastgesteld dat uw tegenstand tegen regeringsmaatregelen niet te maken hebben met een duidelijke politieke tegenstand tegen de huidige regering, en zijn president, Weah. Volledigheidshalve dient ook opgemerkt dat na een grondig onderzoek door onze informatiediensten, over u en uw activiteiten geen enkel bericht in de media werd teruggevonden, dit in tegenstelling tot uw beweringen wekelijks interviews af te leggen voor kranten of radiostations. Er kan dan ook niet worden ingezien om welke redenen de Liberiaanse autoriteiten geïnteresseerd zouden zijn in het vervolgen van een woordvoerder van een bestaande studenteninstelling aan een privé-universiteit in Monrovia, die op geen enkele manier een uitdaging vormt voor het huidige regime.

Daarenboven, kan ook uit uw verklaringen over de door u geopperde gebeurtenissen in Liberia, worden afgeleid dat u geenszins persoonlijk geïnterviewd werd door de Liberiaanse autoriteiten, en u kan dan ook niet aannemelijk maken dat u in uw hoofde een individuele vrees kan worden aangenomen. U verklaarde drie maal te zijn gearresteerd door de Liberiaanse politie omdat u deelnam aan optochten en protestmarsen (zie notities CGVS, p.3). Tijdens deze protesten raakten burgers slaags met de politie, en u heeft tijdens deze protesten verschillende verwondingen opgelopen. Nadat u werd gearresteerd, werd u steeds na korte tijd vrijgelaten door tussenkomst van mensenrechtenadvocaten (zie notities CGVS, p.19-20). Echter, de derde keer dat u was gearresteerd en opgesloten, werd de gevangenis door een woedende menigte opengebroken, en kon u op die manier ontsnappen (zie notities CGVS, p.3 en p.18). Er dient echter opgemerkt dat u steeds werd gearresteerd in het kader van protestmarsen die gewelddadig werden. Zo stelde u meermaals slaags te zijn geraakt met de politie, en zelfs door hen te zijn verwond (zie notities CGVS, p.3, p.16-17, p.19).

U was echter nooit de enige die slaags raakte met de politie en u was nooit de enige die werd gearresteerd. Zo stelde u meermaals dat er heel veel personen gearresteerd werden tijdens deze protesten. De eerste keer dat u werd gearresteerd, in het jaar 2017, was u immers gearresteerd samen

met 400 andere personen (zie notities CGVS, p.20), u stelde dat er zeer veel gearresteerden waren de tweede keer dat u werd op gepakt (zie notities CGVS, p.22), en dat er meer dan 100 personen deelnamen aan de protesten in de maand oktober van het jaar 2019, het protest waarbij u een laatste keer werd gearresteerd (zie notities CGVS, p.23). U stelde dat deze personen samen met u gearresteerd werden. U werd echter nooit voor de rechtbank geleid, of op een andere manier veroordeeld (zie notities CGVS, p.21 en p.23). Er dient dan ook opgemerkt dat uw arrestaties steeds in het kader gebeurde van [gewelddadige] optochten en protesten, en dat u telkens samen met anderen werd gearresteerd, en uit uw verklaringen kan dan ook niet worden afgeleid dat u persoonlijk door de Liberiaanse autoriteiten werd geïdencificeerd.

Daarenboven dient opgemerkt dat, hoewel u oppert meermaals te zijn gearresteerd – waarbij u de eerste keer gedurende 2 maanden in de gevangenis zou hebben gezeten (zie notities CGVS, p. 3), en de tweede keer gedurende 1 week in de gevangenis zou hebben gezeten (zie notities CGVS, p. 22) – u bij uw eerste twee arrestaties zou zijn vrijgekomen middels bemiddeling van een mensenrechtenadvocaat (zie notities CGVS, p. 3 en 22). Gegeven deze verklaringen, is het evenwel geenszins onredelijk te verwachten dat u enig document zou neerleggen ter staving van deze beweringen [zoals politiedocumenten die uw arrestatie en/of vrijlating bevestigen, dan wel gegevens over uw zaak vanwege de advocaat die uw vrijlating bekwam]. De vaststelling dat u hieromtrent helemaal niets neerlegt, schaadt de geloofwaardigheid van uw verklaringen in deze.

Ten slotte, is het überhaupt niet geloofwaardig dat de Liberiaanse overheid nog steeds naar u op zoek zou zijn in Liberia. U bent immers absoluut niet in staat op een duidelijke en concrete manier aan te geven wie u zou zoeken, en uw verklaringen hierover zijn danig vaag. U stelde dat u op heden nog steeds contact heeft met uw vriendin H. (...) in Liberia (zie notities CGVS, p.13). Zij stelde dat ze al twee keer naar uw huis zijn gekomen om te kijken of u daar was en dat ze de hele tijd vragen stellen aan haar. Deze mensen zijn in gewone kleren, dus uw vriendin wist niet of ze van de politie waren of niet. Gevraagd wie u komt zoeken in uw huis, zei u opnieuw – danig onduidelijk – dat ze er altijd gaan, dat er veel mensen komen en dat ze [H. (...)] het verschil niet kan zeggen tussen de mensen. Ze hebben soms geen uniform aan, en ze komen als vrienden, klasgenoten, of familieleden. Soms komen ze ook als politie. U stelde dat ze u kunnen opsporen via uw vrienden, en aangezien uw vriendin niet al uw vrienden kent, weet ze niet goed wie er daar gaat. Gevraagd of zij dan geen namen vraagt aan de mensen die u komen zoeken, antwoordde u dat ze enkel kan zeggen dat er mensen komen, en dat ze bezorgd is. Nogmaals gevraagd of zij dan geen namen vraagt van mensen die u komen zoeken of naar u vragen, antwoordde u ontkennend, en zei u dat ze geen namen heeft gezegd en dat ze hun namen niet zeggen, en u herhaalde dat zij niet weet of ze van de politie zijn (zie notities CGVS, p.14). Echter, indien u werkelijk op ernstige wijze zou worden vervolgd in uw land van herkomst, namelijk Liberia, dan kan redelijkerwijs worden verwacht dat u wel degelijk op een meer uitgebreide manier zou kunnen uiteenzetten wie naar u zoekt in Liberia, en op welke manier zij dat zouden doen. Dat u op geen enkele manier meer details zou kunnen over de personen die u zoeken, of de manier waarop ze dat doen, is absoluut niet aannemelijk.”

Verzoeker onderneemt in het verzoekschrift geen ernstige poging om de voorgaande motieven te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het CGVS gegeven verklaringen en het aanhalen van algemene informatie over de actuele situatie in Liberia, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 11, map met ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert hierover in de bestreden beslissing als volgt:

“Wat betreft het medisch rapport omtrent uw verwondingen (zie notities CGVS, p. 19), dient opgemerkt, dat dit rapport bovenstaande vaststellingen niet weet te wijzigen. Er wordt immers niet in vraag gesteld dat u deelnam aan protesten in Liberia, en daarbij verwond zou zijn geraakt. Echter, wordt geen geloof gehecht aan het feit dat u als leidersfiguur optrad tijdens deze protesten, en dat u om die reden persoonlijk geïdencificeerd werd door de Liberiaanse autoriteiten.

Wat betreft de door u doorgestuurde foto's van de protesten in de hoofdstad Monrovia, dient opgemerkt, dat u zelf nergens op deze foto's te merken bent, en dat deze foto's dus geen meerwaarde vormen, of geen andere kijk op de gedane vaststellingen kan bieden. Deze foto's tonen enkel de protesten in de hoofdstad Monrovia, en nergens uit de foto's komt naar voren dat u daarbij een prominente rol heeft gespeeld, of dat u zelfs heeft deelgenomen aan deze optochten."

Verzoeker ontwikkelt in voorliggend verzoekschrift geen concrete argumentatie tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot deze documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming ten opzichte van Liberia.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Liberia zou hebben gekend.

2.3.5.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Liberia actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Engels machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.8. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes december tweeduizend negentien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN